

ความเป็นมา

อาเซียน (ASEAN) มีชื่อเรียกย่อของสมาคมประชาชาติแห่งตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations : ASEAN) ก่อตั้งเมื่อปี ๒๕๑๐ โดยมีประเทศสมาชิกร่วมก่อตั้ง ๕ ประเทศ คือ ราชอาณาจักรไทย มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ส่วนอีก ๕ ประเทศเข้ามาสมทบในภายหลัง คือ บรูไนดารุสซาลาม (๒๕๒๗) สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (๒๕๓๘) สาธารณรัฐประชาธิปไตยลาว (๒๕๔๐) สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (๒๕๔๐) และราชอาณาจักรกัมพูชา (๒๕๔๒) วัตถุประสงค์สำคัญเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคง ตลอดจนเสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี

ก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community : AC)

อาเซียนมีเป้าหมายจะพัฒนาไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community : AC) ในปี ๒๕๕๘ โดยมีกรอบความร่วมมือ ๓ เสาหลัก ได้แก่ ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจ ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน วัตถุประสงค์ ๑. ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค ๒. อยู่ร่วมกันโดยสันติสุข ๓. สามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี

ประชาคมเศรษฐกิจ วัตถุประสงค์ ๑. เป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วม ๒. สร้างเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน ๓. พัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ๔. บูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน วัตถุประสงค์ ๑. มุ่งหวังประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสังคมเอื้ออาทรและแบ่งปัน ให้ประชาชนมีการกินดีอยู่ดี ปราศจากโรคร้าย มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เป้าหมายสำคัญของ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC มี ๔ ด้าน คือ

๑. เป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน เพื่อเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ ลงทุน แรงงานฝีมือ เงินทุน อย่างเสรี
๒. สร้างขีดความสามารถทางเศรษฐกิจ ให้มีความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบาย ที่ช่วยการรวมกลุ่ม เช่น นโยบายการแข่งขัน นโยบายภาษี, ทรัพย์สินทางปัญญา, พัฒนาโครงการสร้างพื้นฐาน ร่วมกันดำเนินการโดยแลกเปลี่ยนข้อมูล ฝึกอบรมบุคลากรร่วมกัน
๓. สร้างความเท่าเทียมในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สนับสนุนการพัฒนา SMES สร้างขีดความสามารถผ่านโครงการที่มีอยู่แล้ว
๔. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจอาเซียนกับนอกภูมิภาค เช่น ทำ FTA

การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี

เป้าหมายหลัก ๑. บูรณาการมาตรฐานและระบบการให้การรับรองฝีมือแรงงานอาเซียนเข้าด้วยกัน ๒. บรรลุการเป็นตลาดแรงงานอาเซียนที่มีฝีมือและคุณภาพเพื่อก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN – Mutual

Recognition Agreement : ASEAN MRA) เป็นความตกลงที่ให้ประเทศสมาชิกอาเซียนยอมรับร่วมกันใน ๓ เรื่อง คือ คุณสมบัติแรงงานฝีมือ ประวัติการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน

สาขาวิชาชีพที่ได้ทำข้อตกลงยอมรับร่วมคุณสมบัติผู้ประกอบการวิชาชีพอาเซียนแล้ว

วิชาชีพ	องค์กรกำกับ	คุณสมบัติตาม MRAs
วิชาชีพด้านวิศวกรรม (engineering Services)	สภาวิศวกร	<ul style="list-style-type: none"> • มีประสบการณ์ ๗ ปี • มีผลงานชัดเจน ๒ ปี • ต้องทำงานร่วมกับวิศวกร ปลายทาง
วิชาชีพพยาบาล (nursing Services)	สภาการพยาบาล	<ul style="list-style-type: none"> • มีประสบการณ์ ๓ ปี
วิชาชีพด้านสถาปัตยกรรม (architectural Services)	สภาสถาปนิก	<ul style="list-style-type: none"> • จบหลักสูตร ๕ ปี (ป.ตรี) • ประสบการณ์ ๑๐ ปี • ทำงานต่อเนื่อง ๕ ปี • มีผลงานชัดเจน ๒ ปี • ทำงานอิสระ/ทำงาน ร่วมกับสถาปนิก ปลายทาง
วิชาชีพเกี่ยวกับการสำรวจ (surveying qualification)	สภาวิศวกร	<ul style="list-style-type: none"> • มีประสบการณ์ ๒ ปี
วิชาชีพที่เกี่ยวกับการรักษาหรือ แพทย์ (Medical Services)	แพทยสภากระทรวงสาธารณสุข	<ul style="list-style-type: none"> • มีประสบการณ์ ๕ ปี
วิชาชีพเกี่ยวกับทันตกรรม (Dental Services)	ทันตแพทยสภา กระทรวง สาธารณสุข	<ul style="list-style-type: none"> • มีประสบการณ์ ๕ ปี
วิชาชีพบัญชี (accountancy Services)	สภาวิชาชีพการบัญชี	<ul style="list-style-type: none"> • ประสบการณ์ตาม ประเทศผู้รับกำหนด
วิชาชีพด้านการโรงแรมและการ ท่องเที่ยว (hotel Services and tourism)	คณะกรรมการบุคลากรวิชาชีพ ท่องเที่ยวแห่งชาติ	<ul style="list-style-type: none"> • ได้มาตรฐานที่อาเซียน กำหนด

การเตรียมพร้อมในการรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี

การเตรียมความพร้อมของภาครัฐ

จากข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัติของนักวิชาชีพอาเซียน (MRAs) จะช่วยให้แรงงานสามารถเข้าไปทำงานในประเทศสมาชิกอาเซียนได้สะดวกมากขึ้น โดยไม่ต้องผ่านขั้นตอนการตรวจสอบคุณสมบัติขั้นพื้นฐาน แต่ยังคงดำเนินการตามขั้นตอนเข้มแข็งอย่างถูกกฎหมายของประเทศนั้นๆ ดังนั้นผู้ที่เข้าสู่ตลาดวิชาชีพ ควรได้รับการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะความสามารถในด้านภาษาและวัฒนธรรมตลอดจนความรู้ ความเข้าใจ ในกฎหมายและระเบียบที่ใช้บังคับของประเทศต่างๆในอาเซียน

ในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีดังกล่าวซึ่งจะเริ่มในปี ๒๕๕๘ นี้ กระทรวงแรงงาน ในฐานะเป็นกลไกหลักของประเทศในการกำกับ ดูแล และสนับสนุนการพัฒนาฝีมือแรงงานของประเทศ จะประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง จัดทำแผนการพัฒนากำลังคนทั้งในระดับประเทศและระดับรายสาขาวิชาชีพ เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานพร้อมทั้งพัฒนาศักยภาพแรงงานด้านภาษาทั้งภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศในอาเซียน และดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีภายในข้อตกลงตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมทั้งวัฒนธรรม ตลอดจนความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบที่ใช้บังคับของประเทศต่างๆในอาเซียน ให้แก่สถาบันการศึกษา

ผู้ประกอบการวิชาชีพ และผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาตลาดวิชาชีพในแต่ละสาขา

นอกจากนี้กระทรวงแรงงานได้ดำเนินการเสนอให้ประเทศสมาชิกอาเซียนจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานกลางอาเซียน โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติมาเป็นแนวทางดำเนินการ เพื่อเป็นการเตรียมการเพิ่มสาขาวิชาชีพที่จะให้มีการเคลื่อนย้ายเสรีในปี ๒๕๕๘

การเตรียมความพร้อมของแรงงาน

๑. ต้องมีความตื่นตัวในการสร้างโอกาสให้ตัวเอง
๒. ต้องติดตามความเคลื่อนไหว และการเจรจาในข้อตกลงต่างๆของอาเซียน ในวิชาชีพของตนอย่างใกล้ชิด
๓. ต้องเพิ่มพูนศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของตัวเองในตลาดอาชีพ

การเตรียมความพร้อมของนายจ้าง

๑. ต้องให้ความสนใจความเคลื่อนไหวและกรอบข้อตกลงต่างๆของประชาคมอาเซียน ที่มีผลต่อธุรกิจของตน
๒. ต้องทำความเข้าใจมาตรฐานวิชาชีพข้อตกลง MRAs ที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงานแห่งชาติ
๓. ต้องเรียนรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแรงงานต่างชาติ เพื่อลดความขัดแย้งในองค์กร

ที่มา สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ถนนมิตรไมตรี แขวงและเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ๑๐๔๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๒๓๒-๑๒๖๒-๔,๑๔๖๗